

РЕШЕНИЕ

№ 6831

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г К

при участието на секретаря М С

като разгледа докладваното от Г К Гражданско дело № 20231110115850 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно и пасивно субективно съединени иски с правно основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.153,ал.1 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД от Т С,ЕИК,със седалище и адрес на управление С,представявано от А А. и И Е,против В. М. А.,ЕГН *****,и И. Е С.,ЕГН *****,и двете ответници с адрес С,че съществува вземане на ищеца,както следва – спрямо ответницата А. – 188,76 лева главница за топлинна енергия за периода м.05.2018 г. до м.04.2021 г.,37,12 лева мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. до 22.08.2022 г.,35,86 лева сума за дялово разпределение за периода м.08.2019 г. до м.04.2021 г.,7,49 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. до 22.08.2022 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането; спрямо ответницата С. – 62,92 лева главница за топлинна енергия за периода м.05.2018 г. до м.04.2021 г.,12,37 лева лихва за забава за периода 15.09.2019 г. до 22.08.2022 г.,11,95 лева сума за дялово разпределение за периода м.08.2019 г. до м.04.2021 г.,2,50 лева лихва за забава за периода 01.10.2019 г. до 22.08.2022 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди,че между страните съществува договорно правоотношение и ответниците като клиенти на топлинна енергия се явяват задължени да заплащат стойността на доставена топлинна енергия в предвидения според общите условия срок. Сочи се,че за процесния период ответниците не са заплатили цената на топлинна енергия,която възлиза общо на 251,68 лева. Твърди се,че начислената цена съответства на реално доставено количество топлинна енергия. С оглед обстоятелството,че цената

на топлинна енергия не е заплатена в предвидения срок ищецът твърди, че е начислявал мораторна лихва, каквато претендира. С исковата молба са заявени и искиви претенции за заплащане сума за дялово разпределение и мораторна лихва върху сума за дялово разпределение. Исковата претенция се основава на твърдения, че вземането е претендирано по реда на заповедното производство, но с оглед връчването на заповедта за изпълнение по реда на чл.47 от ГПК е налице интерес от предявяване на установителните искиве. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да уважи исковите.

В срока за подаване на писмен отговор е депозиран такъв от ответниците чрез назначения им особен представител със становище за допустимост, но неоснователност на исковите. Формулирано е възражение за изтекла погасителна давност. Ответниците молят съда да постанови решение, с което да отхвърли исковите.

Третото лице помагач Д Е не изразява становище по исковите.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, при спазване изискванията на чл.235 от ГПК, приема за установено следното :

Със заявление по реда на чл.410 от ГПК Т С претендира издаването на заповед за изпълнение против В. М. А. и И. Е. С. за сумите от 251,68 лева главница за топлинна енергия за периода м.05.2018 г. до м.04.2021 г., 49,49 лева мораторна лихва за периода 15.09.2019 г. до 22.08.2022 г., 47,81 лева сума за дялово разпределение за периода м.08.2019 г. до м.04.2021 г., 9,99 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение за периода 01.10.2019 г. до 22.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на заявлението до окончателното изплащане на вземането. Искането е уважено с издадената заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 49444/2022 г. по описа на СРС, 42 състав.

Представени са общи условия на Т С за продажба на топлинна енергия за битови нужди.

Видно от справка от НБД „Население“, Е С Д е починал и е оставил като наследници по закон съпругата си В. М. А. и дъщеря си И. Е. С..

С молба – декларация от 02.12.2002 г. Е Д е поискал откриване на партия при Т С.

Видно от нотариален акт от 01.04.1993 г., Е С Д се легитимира като собственик на ... в

Според удостоверение от Столична община – район „В“, ... в ж.к. „Л“ е идентичен с, ... на ж.к. „О“.

С договор от 25.11.2002 г. етажните собственици в ... на ж.к. „О“, като възложители, и М, като изпълнител, са постигнали съгласие да бъдат обвързани от правоотношение, според което възложителите се съгласяват да поставят индивидуални разпределители, а изпълнителят приема да реализира дялово разпределение. Договорът е сключен в изпълнение на прието решение от общото събрание на етажните собственици.

Приети са по делото общи фактури, издадени от Т С.

Установява се от договор от 09.06.2020 г., сключен между Т С и М, че М

приема да реализира дялово разпределение на топлинна енергия в сгради в режим на етажна собственост, а Т С се задължава да заплаща възнаграждение.

Представени са индивидуални справки, изготвени от Д Е.

Според заключението по съдебно-техническата експертиза общият топломер се отчита по електронен път на първо число, след което се приспадат технологичните разходи, които са за сметка на доставчика, топломерът е преминавал периодична метрологична проверка със заключение за съответствие, главницата за процесния период възлиза на 251,62 лева.

От приетото заключение по съдебно-счетоводна експертиза се установява, че в счетоводството на ищеца няма данни за извършени плащания на парични суми, начислени за процесния период, непогасените задължения за топлинна енергия възлизат на 251,68 лева, а сумата за дялово разпределение – 47,81 лева, мораторната лихва възлиза на 50,20 лева върху главницата за топлинна енергия и 9,87 лева върху сумата за дялово разпределение.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

Искът с правно основание чл.422 от ГПК, вр.чл.415 от ГПК е законодателно уреден като положителен установителен иск, съгласно който се цели да бъде установено дали съществува вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, когато срещу заповедта за изпълнение е подадено възражение или е връчена при условията на чл.47 от ГПК. Следователно този иск има предмет, идентичен с предмета на заповедното производство – подлежи на доказване същото вземане – на соченото основание и в претендирания размер. Регламентирането на иска като положителен установителен иск означава, че е възложено в тежест на ищеца провеждането на доказване за наличието на материалноправни предпоставки за уважаване на иска. В конкретния случай ищецът следва да проведе доказване, че съществува договорно правоотношение относно доставка и продажба на топлинна енергия, да докаже доставеното количество топлинна енергия и цената на същата. Законът регламентира фикция, че искът се счита предявен на датата на подаване на заявлението, когато исковата молба е постъпила в едномесечен срок, считано от съобщението с указания за предявяване на иск, т.е. на 12.09.2022 г.

Обсъдени в съвкупност, доказателствата по делото позволяват да бъде възприето, че между страните съществува договорно правоотношение. Разпоредбата на чл.153, ал.1 от ЗЕ предвижда, че клиент на топлинна енергия е собственикът или носителят на вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, а по отношение на имоти, които са топлоснабдени към влизане в сила на закона, не е поставено изискване за наличието на сключен писмен договор, а договорното правоотношение се счита възникнало с оглед притежаваното право на собственост. За да счете, че ответниците са пасивно легитимирани да отговарят за заплащане стойността на топлинна енергия, съдът отчете, че топлоснабденият имот е придобит от наследодателя на ответниците – съпруг на едната ответница и баща на другата ответница, при което ответниците притежават право на собственост върху имота, а и следва да бъде взето предвид, че в писмения отговор ответниците не

релевират доводи,оспорващи качеството им на клиенти на топлинна енергия,нито оспорват притежаваните от всяка от ответниците дялове в правото на собственост. Съгласно чл.150,ал.1 от ЗЕ правата и задълженията на страните се определят от общите условия на дружеството доставчик,а страните не твърдят да са уговорени индивидуални условия,поради което приложение намират именно общите условия. За да бъде изпълнението точно,необходимо е цената да е заплатена в срока по общите условия. От събраните в хода на производството доказателства не се установява ответниците да са изпълнили задължението си да заплатят цената на доставена топлинна енергия,поради което исковата претенция,с която се претендира реално изпълнение на задължението за заплащане на цената за топлинна енергия е доказан по основание,а по размер – за сумата от 251,62 лева,докато за разликата над 251,62 лева до претендирания размер от 251,68 лева искът подлежи на отхвърляне. За да счете,че искът следва да бъде уважен за сумата от 251,62 лева,съдът взе предвид заключението по съдебно-техническата експертиза,тъй като същото дава стойността на топлинната енергия,без да са включени задължения извън процесния период. Следователно искът подлежи на уважаване за сумата от 62,91 лева за ответницата С. и за сумата от 188,71 лева за ответницата А.,а в частта за разликата до 188,76 лева и 62,92 лева исковите подлежат на отхвърляне. Софийският районен съд намира,че исковите за заплащане сума за дялово разпределение са доказани по основание,тъй като при съобразяване клаузите на чл.12,т.1 и чл.36,ал.2 от общите условия на ищцовото дружество стойността на сумата за дялово разпределение е дължима от купувача на топлинна енергия към продавача,който от своя страна има задължението да заплаща възнаграждение за реализираното дялово разпределение към съответното дружество,което извършва дялово разпределение. Съобразявайки съществуващата уговорка,че купувачът е задължен да заплаща сумата за дялово разпределение на дружеството продавач,както и като отчете,че липсват доказателства за процесния период сумата за дялово разпределение да е заплатена изцяло или отчасти,съдът намира,че исковите за заплащане сума за дялово разпределение са доказани по основание и по размер – съответно за 35,86 лева за ответницата А. и 11,95 лева за ответницата С.. Изводът на съда за основателност на исковите за главница за топлинна енергия и за сума за дялово разпределение налага разглеждането на своевременно формулираното в писмения отговор възражение за настъпила погасителна давност. Погасителната давност е регламентирана в полза на длъжника,който може да се позове на давност,когато в определен период от време кредиторът е бездействал. Приложимата погасителна давност за вземания за топлинна енергия е тригодишната давност съгласно приетото Тълкувателно решение на ОСГТК на ВКС по тълк.дело № 3/2011 г. В настоящия случай ищецът е предявил исковите си на 12.09.2022 г.,което означава,че погасени по давност биха могли да бъдат вземания,за които към тази дата е изминал период от време,по-дълъг от три години,считано от изтичане срока за плащане. Същевременно при съобразяване разпоредбите на ЗМДВИП давност не е текла в периода 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г.,което означава,че за задълженията,възникнали преди този период давността е спряла да тече на 13.03.2020 г.,а неизтеклата част от срока е продължила да тече,считано от 21.05.2020 г. При това положение съдът приема,че погасени

по давност са задълженията за периода м.05.2018 г. до м.04.2019 г. за топлинна енергия,които са в размер от 85,11 лева общо при съобразяване заключението по съдебно-счетоводната експертиза,т.е. предвид основателността на възражението за давност исковете подлежат на уважаване за сумите от 41,63 лева за ответницата С. и за 124,88 лева за ответницата А.,а за разликата до предявените размери исковете подлежат на отхвърляне.

Уважаването на искова претенция с правно основание чл.86 от ЗЗД е обусловено от доказване,че парична сума не е заплатена и за периода на забава кредиторът може да претендира от длъжника обезщетение за забава. Когато изпълнението на задължението има падеж или срок,считано от датата,следваща падежната дата или следваща последния ден от срока,длъжникът изпада в забава,без да е необходима покана,а когато за изпълнението на задължението няма уговорен срок кредиторът следва да отправи покана,за да постави длъжника в забава. Съдът счита,че исковете за заплащане мораторна лихва върху сума за дялово разпределение подлежат на отхвърляне – не е уговорен срок за изпълнение на това задължение,а същевременно дружеството ищец не твърди да е отправило покана,с която да постави ответниците в забава,поради което и предявените искове,съответно за сумите от 7,49 лева спрямо ответницата А. и 2,50 лева спрямо ответницата С. подлежат на отхвърляне. Софийският районен съд приема,че при съобразяване общите условия на дружеството ищец задълженията за заплащане главница за топлинна енергия са възникнали като срочни,което означава,че при неизпълнение на задължението за плащане в срок,клиентът на топлинна енергия дължи мораторна лихва. При това положение искът за мораторна лихва върху главница за топлинна енергия е доказан по основание,а при съобразяване частичното отхвърляне на исковете за главница поради уважено възражение за давност,както и предвид правилото,че при погасяване на главница погасени се явяват и акцесорните задължения,съдът приема,че исковете за мораторна лихва подлежат на уважаване за сумата от 6,21 лева за ответницата С. и в размер от 18,62 лева за ответницата А.,а за разликата до пълния претендиран размер исковете като неоснователни подлежат на отхвърляне.

При този изход на делото и като съобрази,че ищецът претендира присъждането на съдебноделоводни разноски съдът приема,че следва да бъдат присъдени такива в размер от 50,25 лева за заповедното производство и 1055,25 лева за исковото производство.

Водим от гореизложеното, **Софийският районен съд**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК,вр.чл.415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.153,ал.1 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД по отношение на В. М. А.,ЕГН *****,с адрес С,че съществува вземане на Т С,ЕИК,със седалище и адрес на управление С,представявано от А А. и И Е,в размер от 124,88 лева (сто двадесет и четири лева осемдесет и осем стотинки) главница за топлинна енергия за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г.,18,62 лева (осемнадесет лева шестдесет и две стотинки) мораторна лихва

върху главница за топлинна енергия за периода 15.09.2019 г. до 22.08.2022 г.,35,86 лева (тридесет и пет лева осемдесет и шест стотинки) сума за дялово разпределение за периода м.08.2019 г. до м.04.2021 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на исковата претенция – на 12.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането,относно което е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 49444/2022 г. по описа на СРС,42 състав,като **отхвърля** исковите в частта за разликата над 124,88 лева до пълния предявен размер от 188,76 лева главница за топлинна енергия,в частта за разликата над 18,62 лева до пълния предявен размер от 37,12 лева мораторна лихва върху главница за топлинна енергия и за сумата от 7,49 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 от ГПК,вр.чл. 415 от ГПК,вр.чл.79 от ЗЗД,вр.чл.153,ал.1 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД по отношение на И. Е С.,ЕГН *****,и двете ответници с адрес С,че съществува вземане на Т С,ЕИК,със седалище и адрес на управление С,представлявано от А А. и И Е,в размер от 41,63 лева (четиридесет и един лева шестдесет и три стотинки) главница за топлинна енергия за периода м.05.2019 г. до м.04.2021 г.,6,21 лева (шест лева двадесет и една стотинки) мораторна лихва върху главница за топлинна енергия за периода 15.09.2019 г. до 22.08.2022 г., 11,95 лева (единадесет лева деветдесет и пет стотинки) сума за дялово разпределение за периода м.08.2019 г. до м.04.2021 г.,ведно със законната лихва върху главницата,считано от предявяване на исковата претенция – на 12.09.2022 г. до окончателното изплащане на вземането,относно което е издадена заповед за изпълнение по ч.гражд.дело № 49444/2022 г. по описа на СРС,42 състав,като **отхвърля** исковите в частта за разликата над 41,63 лева до пълния претендиран размер от 62,92 лева главница за топлинна енергия,за разликата над 6,21 лева до пълния претендиран размер от 12,37 лева мораторна лихва върху главница за топлинна енергия и за сумата от 2,50 лева мораторна лихва върху сума за дялово разпределение.

ОСЪЖДА В. М. А.,ЕГН *****,и И. Е С.,ЕГН *****,и двете ответници с адрес С да заплатят на основание чл.81 от ГПК,вр.чл.78,ал.1 от ГПК на Т С,ЕИК,със седалище и адрес на управление С,представлявано от А А. и И Е,сумата от 50,25 лева (петдесет лева двадесет и пет стотинки) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за заповедното производство и сумата от 1055,25 лева (хиляда петдесет и пет лева двадесет и пет стотинки) сторени съдебноделоводни разноски и юрисконсултско възнаграждение за исковото производство.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач Д Е.

Съдия при Софийски районен съд: _____